

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, at tage initiativ til, at fastsætte minimumsalder for plejeforældre og aflastningsfamilier, som ikke er i familie med barnet til 25 år.

(Medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling)

1. behandling

Naalakkersuisut takker Astrid Fleischer Rex for forslaget, der omhandler forslag til fastsættelse af en minimumsalder på 25 år for plejeforældre og aflastningsfamilier, som ikke er i familie med barnet.

Det er glædeligt, at der i vores samfund findes så mange familier, der er villige til at påtage sig opgaven som plejefamilie eller aflastningsfamilie. Det er en stor udfordring at skulle tage vare på et barn og give barnet faste og stabile rammer, men samtidig også den kærlighed og tryghed, som barnets forældre ikke har været i stand til at tilbyde barnet. Som plejefamilie eller aflastningsfamilie følger derfor et stort ansvar, som kræver både modenhed og ansvarsbevidsthed. Det at være plejefamilie kan til tider være en vanskelig og følelsesmæssigt kompliceret rolle.

Naalakkersuisut mener, at det kan være fornuftigt at indføre en hovedregel om aldersgrænse for plejeforældre og aflastningsfamilier, der ikke er i familie med barnet. Der er ofte et sammenfald mellem ansvarsbevidsthed og alder, men det behøver dog ikke altid at være tilfældet.

Det er vigtigt at sikre, at der er en god matchning mellem plejefamilien og plejebarnet. Matchningen skal foretages ud fra flere kriterier, hvor blandt andet alderen på plejeforældrene og barnets alder tages i betragtning. Det er endvidere en individuel vurdering, om plejefamilien kan imødekomme de behov, som det enkelte barn har brug for. Kriterier så som forældreevne, psykisk stabilitet, tid, økonomi og viden om børns udvikling er alle forhold, der også skal tillægges stor vægt ved vurderingen af, om en ansøgning om at blive plejefamilie bør imødekommes.

Kulturelle værdier har også betydning for matchningen af plejebarn og plejeforældre. Det er vigtigt at sikre, at anbragte børn placeres i plejefamilier, hvor deres chance for at passe ind i familien er optimal og hvor der er størst mulighed for, at barnet vil trives.

I landstingsforordningen om børn og unge er der krav om, at en plejefamilie skal have en skriftlig plejetilladelse for hvert enkelt barn, der modtages i pleje. Formålet er at sikre en grundig undersøgelse og vurdering af plejeforældrenes ressourcer og forhold i forhold til barnets behov, forud for en plejetilladelse.

I forbindelse med revision af lovgivningen på børn og ungeområdet, er det Naalakkersuisuts hensigt at stramme op på de allerede eksisterende krav for at blive plejefamilie. Formålet er at sikre, at det er trygt for et barn at komme i pleje.

Naalakkersuisut planlægger på nuværende tidspunkt en tilbundsående undersøgelse af hele plejefamilieområdet. Det er håbet, at undersøgelsen vil kunne give et godt udgangspunkt for at vurdere, hvilke tiltag og forbedringer der i fremtiden vil være brug for.

Naalakkersuisut har i de senere år haft særligt fokus på børn og unge området, herunder også plejefamilieområdet. I perioden 2009 – 2011 har der været afsat midler på finansloven på til at styrke forholdene på plejefamilieområdet, blandt andet til tilskud til kommunerne til højst 50 % af driftsudgifterne til plejefamiliekonsulenter, samt til lokale kurser for plejefamilier i stort set alle byer.

Med henblik på at kommunerne fremover bliver bedre til at rekruttere, udvikle og fastholde plejefamilierne, har der i 2010 været afholdt flere RUGO kurser. RUGO står for rekruttering, uddannelse, godkendelse og organisation. Disse kurser tager afsæt i RUGO kurserne i Danmark, og disse er opbygget efter en særlig struktur, hvor man efter en særlig fremgangsmåde giver sagsbehandlerne i kommunerne de nødvendige kompetencer og værktøjer til at organisere plejeområdet. RUGO kurser afholdes allerede i Nuuk, og der arbejdes på at udbrede dem til alle kommunerne, eventuel i en udgave tilpasset grønlandske forhold.

Plejebørn er en særlig udsat gruppe i samfundet. Plejebørn kommer typisk fra familier, der ikke er velfungerende og ikke kan give barnet den tryghed og stabilitet, som er nødvendig for et barns udvikling. De børn som har været udsat for omsorgssvigt, kræver en særlig pleje og har nogle specielle behov. Det er vigtigt, at plejeforældrene har de ressourcer, der skal til for at tage vare på et sådant barn. At skabe tryghed og stabilitet for et barn kræver både modenhed og ansvarsbevidsthed og det kan derfor være hensigtsmæssigt at sætte en aldersgrænse.

Naalakkersuisut tilslutter sig i princippet forslaget, men vil opfordre til at relevante udvalg i inatsisartut behandler sagen forud for 2. behandling, med henblik på et evt. ændringsforslag, til vedtagelse, hvor det formuleres at minimumsalderen for plejeforældre og aflastnings familie, som ikke er i familie med barnet skal være 25 år, med mindre andet taler imod.

Med disse bemærkninger tilslutter Naalakkersuisut sig beslutningsforslaget og ser frem til en vigtig debat i Inatsisartut.